

פרשת כי תבוא

הפטרת 'כי תבוא' היא השישית בסדר הנחמות מספר ישעיה (ס', א'-כ"ב):

"קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה" – אורה של ציון מודגש כאן בשפע פעלים הקשורים לאור, וממשיך: "והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך" – אור לגויים.

לאחר תיאור גוף הנבואה על קיבוץ גלויות, בניין הארץ ועושר רב, חוזר שוב מותיב האור: "... כי ה' יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבך" (כ').

מתחיל באור ומסיים באור, ללמדך שאת הטוב צריך להאיר גם באמצעי חיצוניים ולא להסתפק רק באור הפנימי שיבקע החוצה.

(יורם קימלמן)

ימי החול		שבת פרשת כי תבוא	
05:31←05:28	זמן תפילין / טלית	18:42	הדלקת נרות
		18:50	14.00 מנחה
6:00	שחרית א'	6:45	שחרית א'
6:45	שחרית ב'	8:30	שחרית ב'
09:30	סוף זמן ק"ש		
13:15	מנחה גדולה בחדר אוכל	18:00	שיעור אחה"צ (כחצי שעה) על הדשא ליד הפינג-פונג
18:45	מנחה וערבית		
18:53←19:01	שקיעה	18:40	17:40 13:30 מנחה
20:10	ערבית	19:36	צאת השבת

אחות תורנית: חגית קאופמן

שבת
 שלום

הקצרה על הפרשה

בפרשה אנו קוראים על טכס קריאת הברכות והקללות שיתקיים לאחר הכניסה לארץ. הברכות ייקראו על הר גריזים שנמצא דרומית לעיר שכם, והקללות, על הר עיבל שנמצא צפונית לעיר.

בספר מלכים ב' (יז) – מתואר סופה של ממלכת ישראל בהגליית עשרת השבטים לאשור ע"י מלכה - סנחריב. בתמורה, סנחריב מביא גולים לא יהודים מממלכתו אשור ומושיבם באזור השומרון (על פי השיטה הידועה: "הפרד ומשול"). הם מקבלים את התואר "שומרונים" ומקדשים את הר גריזים.

במהלך הדורות, התעורר הספק לגבי מיקומם המדויק של שני ההרים. ר' יהודה מצביע על מיקומם ליד העיר שכם (בבלי-סוטה-לג) ואילו ר' אלעזר טוען שהם בכלל באזור יריחו (ירושלמי סוטה ז-ג). זמן קצר אחריהם במאה ה-3 בישוף נוצרי בשם אוסביוס טען אף הוא שההרים ליד יריחו, בניגוד למסורת השומרונים שקידשו את הר גריזים ליד שכם וקבעו את משכנם בסמוך אליו.

* במפת "מידבא" (שנמצאה בעיר 'מידבא' שבירדן כחלק מרצפת פסיפס מהמאה-7) מוצגת פשרה - שני ההרים בפסיפס מופיעים גם ליד שכם וגם ליד יריחו.

על מיקומם של היישובים המוזכרים בהפטרות השבת בספר ישעיהו (ס' י"ג) – אין ויכוח: "כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן אֵלֶיךָ יָבוֹא בְרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאֲשׁוּר יִחְדּוּ לְפָאֵר מְקוֹם מְקֻדָּשׁי וּמְקוֹם רְגְלֵי אַכְבָּד". "ברוש", "תדהר" ו"תאשור" הם מושבים שנמצאים דרומית לנתיבות (בסמוך לכביש 25).

נסיים בתקווה שלקוחה גם היא גם היא מפסוק בהפטרה: "לֹא יִשְׁמַע עוֹד חֶמְס בְּאַרְצֶךָ שׁוֹד וְשָׂבָר בְּגְבוּלֶיךָ..". (ס"ח)

מנחת קימלמן - קיבוץ ראש הנקרה

* חלק ממפת מידבא עם ציון הר גריזים והר עיבל - ליד יריחו

יום הזיכרון לחברי הקבוצה

יום ראשון, כ"ד באלול, 13.9.20

קהילת סעד – זוכרת ונוזכרת

17.30 : טקס ברחבה שמול בית העלמין.

התייחדות ליד הקברים.

שימו לב - השנה מפאת מגבלות הקורונה ההגעה לטקס תעשה באופן עצמאי (קלנועיות, מכוניות, אופניים) ולא תהיה הסעה מאורגנת. ניתן לנסוע דרך "מוגו", הכביש סלול ומסודר.

מי שזקוק לעזרה בהגעה לטקס או מי שמגיע עם רכב ויכול לסייע בהסעת אנשים נוספים מתבקש לפנות לרתם קום (וייס).

לכל אורך הטקס יש להקפיד על עטיית מסכות (אף ופה) ושמירת מרחק.

אצרות דת, תרבות

האצרות מואצרת דת לקראת ה'א"ט הנוראים

בכל שנה ההתארגנות לימים הנוראים מהווה את שיא הפעילות של ועדת דת. ההתארגנות לחגים מורכבת ודורשת שימת לב לפרטים רבים. השנה בנוסף על האתגר הרגיל בהכנות לחגים אנו מתמודדים עם אתגריה של הקורונה. קושי מרכזי טמון בחוסר הוודאות לגבי ההנחיות המשתנות מעת לעת ובצורך להיערך למספר תרחישים שונים. לפני מספר שבועות ועדת דת התכנסה לפגישת חשיבה בנוגע לחגים השנה וכיצד ניתן להפיק את המרב מהמצב הנוכחי. אנו נערכים גם לאפשרות של תפילה בשטחים פתוחים לפי ההנחיות שנהגו עד עכשיו וגם לאפשרות של תפילה בבית הכנסת ובמקומות סגורים נוספים, בהתאם למתווה הרמזור, תוך חשיבה גם על ציבור שאולי בכל-זאת יעדיף להימנע מתפילה במקומות סגורים. ברגע שההנחיות יתבררו והפרטים יתבהרו נדע גם אנו כיצד נכון לפעול בקהילתנו ונפרסם הודעה מסודרת לציבור.

עקב חוסר הוודאות, השנה לא תפורסם חוברת הלכות וזמנים מרוכזת ולפני כל חג נפרסם את ההנחיות הרלוונטיות.

סידורי סליחות ומחזורים – לאור האיסור להשתמש בסידורים 'ציבוריים', השנה ועדת דת לא תוציא מחזורים בראש השנה ויום כיפור ואנו קוראים לציבור להיערך מראש בהתאם.

באשר לסידורי סליחות, נקיים השאלה מסודרת (כמו בספרייה). מי שזקוק ומעוניין, יוכל לשאול סידור סליחות למשך תקופת הסליחות ולאחר מכן להחזירו. ההשאלה תתקיים ביום חמישי כ"א אלול, 10.9 במקביל לזמן מנחה וערבית ברחבת בית הכנסת.

אצרת דת

לימודי לקראת הימים הנוראים

הציבור מוזמן לשיעור של הרב חגי לונדין - "תשובה בימי הקורונה"

ביום רביעי, כ' באלול, ה' 9.9, בשעה 20:30

השיעור יתקיים בזום, קישור יישלח בהמשך.

הרב חגי לונדין - מנהל התוכן של ערוץ מאיר, מחבר סדרות ביאורים לכתבי הראי"ה קוק, ראש בית המדרש בקריה האקדמית אונו ור"מ בישיבת שדרות.

וצאת דת

מהנצח הספריות הילדים

אז מה חדש בספרייה?

לשמחתנו קבלנו מענק נדיב ממשרד החינוך לקניית ספרים, מענק שניתן עוד לפני הקורונה ואפשר קניית ספרים רבים, שנת הלימודים נקטעה ושובשה בשל מגפת הקורונה, הוצאתי לחופשה כפויה של כחודש וחצי, שבמהלכה הגעתי לספרייה לכמה שעות מדי שבוע, כי למרבה הפלא הביקוש לקריאת ספרים עלה במהלך הסגר ולכן גם נתתי מפתח ואפשרתי להיכנס לספרייה לשאול ספרים.

תורנות השבת נפסקה כדי למנוע צפיפות והתקהלות וכעת מהשבת האחרונה חזרה בשינוי של חלוקה לשתי קבוצות לפי שמות המשפחה, מהשעה 14.30 עד 15.00 ילדים ששם משפחתם מתחיל באותיות א'-כ', מהשעה 15.00 עד השעה 15.30 ילדים ששם משפחתם מתחיל באותיות ל'-ת'. במידה ולא יהיה צורך נחזור לתורנות רגילה.

מחשב אחד תוקן ואחד שודרג באמצעות תרומת תושב הקבוץ. מדרגה שבורה בכניסה לספרייה תוקנה. נזילות גשמים בחורף המבורך האחרון שגרמו לנזק רב, טופלו ונקווה שהשנה לא תחזורנה.

אירוע שבוע הספר שהפך למסורת והתקיים במשך שנים רבות מחוץ לספרייה, לא התקיים השנה בשל החשש מהתקהלות, לכן במהלך הקיץ החלטתי לקיים בספרייה מכירת ספרים במחיר מוזל ונתינת ספרים במתנה, משפחות רבות הגיעו קבלו ספרים ורכשו ספרים בסכום של כ-500 ₪ סכום שיאפשר קניית ספרים נוספים לספרייה.

שני ילדים מהחטיבה עזרו לי רבות במהלך הקיץ ועל כך תודתי להם.

מתווה העבודה עם ביה"ס עדיין איננו ידוע ואם יהיו שינויים, יהיו גם שינויים בשעות הפתיחה. מאחלת לכולנו בהצלחה, נצלו את המשאב היקר של ספריית הילדים.

מפי קסט

חג האונס' בקיבוץ סעד

ביום שני, חגגו המטפלים המסורים - עובדי הזהב במועדון לחבר, את "חג האונס". ומהו "חג האונס"? אסביר בקצרה: מדובר בחג שנחגג בדרום הודו ובמיוחד במדינת קראלה. החג מסמל מסורת תרבות עשירה המתבטאת ביצירת משטחי פרחים מרהיבים וכן בציורי רצפה משלל פרחי הבר המונחים במרכז החלל שבין הסועדים. בהודו, במהלך החגיגות הילדים שוזרים זרי פרחים ענקיים והם נתלים על קירות בתים וברחובות. מסימני החג הנוספים: מנות מיוחדות של מעדנים, החלפת מתנות בין כל בני המשפחה, תהלוכות ססגוניות, ריקודים, שירים ופיזור פרחים ולוטוסים במהלך שייט בנהרות.

וכאן בקיבוץ סעד, חגגה החבורה את החג כהלכתו, בעזרתו של צוות הבית הסיעודי שנענו לכל בקשה עד לפרטים הקטנים. ציורי הפרחים בשילוב הנרות הוצבו על הרצפה, סעודה מסורתית וחגיגת הוגשה ברוב עם, ורוח של שלוה מאזורים רחוקים - שרתה במועדון. כל מי שנכנס לראות את החגיגה זכה להכנסת אורחים ולהסברים על מהות החג, לדוגמא: זהו חג הקציר שלאחר המונסונים – סוף אוגוסט תחילת ספטמבר. לנו היהודים הוא יכול לחבר שלושה חגים ביחד: הזמן - במקביל לראש השנה, הישיבה והסעודה-כמו בליל הסדר, וקישוטי הפרחים- כמו בשבועות..

שבועת שנה לבית ספר דע"ת

ביום שלישי, קיבל את פני הילדים שהגיעו לבית הספר ביום הראשון ללימודים, שלט גדול ומאיר עיניים.

בנוסף לברכת "ברוכים הבאים" לבית הספר דע"ת – סעד עלומים תקומה, נוספה השנה ברכה לרגל מלאת שבעים שנה להקמת בית הספר תחת הכותרת: "טובים, ישרים ומאושרים".

יחזקאל, מנהל בית הספר, מספר כי ה-1 בספטמבר הראשון היה בשנת 1950. בתחילת הדרך היה בית הספר מיועד רק לילדי הקיבוץ וכשהוא נפתח למדו בו ילדי סעד הראשונים – יעל קסלר ז"ל, אורי רוזנמן ודני ברט יבדל"א שהתחילו את שנתם הראשונה בהרצליה ובסעד עלו לכיתה ב'. מורתם היתה אז רחל קרול ז"ל. נאחל לכולם שנת לימודים מהנה פורייה.

יורם קימלמן

“נקודת חן” – צפיה, הווה, וקצת אתיד..

מזמן לא התפניתי לדווח על הנעשה אצלנו, ועם פרוס שנת הלימודים זו הזדמנות נאותה. אז כמה מילים של סיכום, וכמה מחשבות קדימה..

“להתחיל הכל מהתחלה, כמו לנשום בפעם הראשונה..” (אמיר דדון)

קצת קשה להאמין, איך רץ לו החופש הגדול, ואנחנו מתחילים שוב מהתחלה, כמו לנשום בפעם הראשונה.. התרגשות שלנו ושל הבנות. הצוות הגרעיני ברובו יציב וממשיך. נפרדנו ממעיין העו"סית, מעומר הטבחית המיתולוגית שלנו, ומשתי מדריכות - טל ומלכה, נאחל להן דרך צלחה. במקומן הצטרפו אלינו גל העו"סית, רונית הטבחית, כוכבה ושוהם המדריכות. הגיעו גם שתי בנות שרות לאומי חדשות, רות ונטע (שתי אחיותיה הבוגרות של נטע - מור וטליה, היו אצלנו גם כן בש.ל.). ואנו מחכים לחיילות שתגענה אחרי החגים.

נפרדנו מבנות כיתה י"ב, ומעוד 4 בנות נוספות, והתחלנו תהליך קליטה. הרבה דפיקות לב היו לנו האם נצליח למלא את השורות. הקורונה מכרסמת בכל פה ברצון ההורים לשלוח לפנימיות, וישנה תחרות פרסומית גדולה בין הפנימיות על מנת ללכוד את תשומת הלב. סעד נחשבת לפנימייה מעולה, אלא שדווקא היותנו כל כך קטנים מקשה עלינו היכנס לתודעה.. גם המיקום הגאוגרפי שלנו לא משהו.. (מבחינת המשפחות, כמובן).

כך הפכנו כולנו לאנשי שיווק ופרסום בכל זרועות המדיה, שכרנו שירותי בעלי מקצוע, הרמנו טלפונים לכל קצות הארץ, יצרנו סרט קצר ונהדר על המקום (רועי גולן המדהים במקצועיותו, גישתו הסבלנית, והמוצר הסופי היפהפה שהפיק) ועוד ועוד.

שורה תחתונה - פותחים את השנה עם כ- 43 חניכות (מתוך 48), ועם תקווה שנפרה ונרבה.. כשליש מהחניכות שלנו לומדות לבגרות מלאה ומורחבת, באולפנית אמית בשדרות, איתה יש לנו רומן ארוך ורב שנים. כשני שלישי מהחניכות לומדות בתיכון דתי טכנולוגי אמיתי, באשקלון, במסלול הבגרות הבסיסי עם מקצוע המוכר לתעודה. לבית ספר זה נחשפנו לפני כמה שנים, כמעט במקרה, על מנת למצוא פתרון לחניכה אחת שלא הצליחה בלימודים, התאהבנו בו, וברוך ה' יותר ויותר חניכות עושות שם חיל גדול.

“והכסף יענה את הכל” (קהלת י')

נו.. אין מה לעשות אבל זה לפעמים קצת נכון, כי בלי תקציב אי אפשר לזוז. שנת תש"פ הסתיימה אצלנו טוב מהצפוי. לא נעים לומר, אבל סיימנו מאוזנים פחות או יותר, בזכות הקורונה. הפעילות החלקית בלבד בפנימייה בחודשים מרץ, אפריל, מאי, הקטינה הוצאות, בצד תמיכות ייחודיות ממשרד החינוך לתקופת הקורונה, ותרומות יפות שאודליה (מנכ"לית עמותת גומת חן שהקמנו ושמפעילה את הפנימייה) הצליחה להשיג, הצילו אותנו השנה מקריסה כלכלית. לא לעולם קורונה (כולנו מקווים..), ולכן גם לא לעולם חוסן. שנת תשפ"א תהיה מורכבת בהרבה, בין השאר בגלל שהסתיימה כעת הקצבה ייחודית דו-שנתית שממשלת ישראל, במסגרת הצעת מחליטים ייחודית לתמוך בעוטף עזה, העבירה לנו. הקצבה זו, 200 אש"ח לשנה, הושגה בעמל רב בידי קברניטי הקיבוץ וראש המועצה, עם ראשי משרד החינוך. כרגע בקושי יש ממשלה מתפקדת, אין ממש תקציב, ובטח שאין תקציביים ייחודיים. הרבה פרויקטים מתייבשים במדינה, ואנחנו בין הסובלים הישירים מכך. כל מאמצינו להגדיל את תשלום האחזקה לפנימייה, מאמצים הנמשכים כבר למעלה מחמש שנים, עולים בתוהו, לפחות בשלב זה. שנת תשפ"א עומדת להיות שנה קשה מאד כלכלית. מכיוון שאי אפשר לסמוך רק על תרומות, ובטח לא לסמוך על ניסים, החליטה הנהלת עמותת גומת חן לבחון אפשרות שהפנימייה תהיה חלק מרשת גדולה ומבוססת יותר, על מנת שקיבוץ סעד לא יצטרך לשאת בעול הכלכלי. מעבר שלנו לרשת טומן בחובו אפשרויות רבות מאד,

להיטיב גם את מערך ההדרכה, מערך הטיפול, ליהנות מניסיון מצטבר, ולהיות חלק מגוף מקצועי הפותח אופקים. המחיר הוא באובדן מסויים של עצמאות ניהולית. אך נראה שאין ברירה. הנהלת העמותה בחרה לבדוק את האפשרות להצטרף לרשת "דעת", שגם בתי הספר במועצה עברו אליה. מתוך ארבעת כפרי הנוער הגדולים של הקיבוץ הדתי-כפר חסידים, ונווה עמיאל שבשדה יעקב, כבר עברו לרשת זו, ושני הנוספים (הודיות, ותלפיות חדרה) אף הם בתחילתו של תהליך מעבר, המנוהל בידי מוסדות הקיבוץ הדתי בשיתוף עם רשת דעת. בתקופה הקרובה יובא הנושא לדיון ציבורי בסעד, על מנת לקבל החלטות.

"ישן מפני חדש תוציאו" (ויקרא כו)

בניגוד למצבנו העגום באחזקה השוטפת, הרי שתקציבים לפרוייקטים ייחודיים, ב"ה, אנחנו מצליחים לגייס, הרבה בזכותה של אודליה. כמו כן אנשים טובים אחרים מתגייסים מידי פעם, ואפילו משרד החינוך שקופץ בשוטף את ידו הקמוצה בחוזקה, מאפשר תמיכות לשיפוץ הפנימייה.

על כן המשכנו גם בקיץ זה לחדש ולשפץ. במבנה הפנימייה עצמו, אשר שופץ אשתקד כזכור, המשכנו בקיץ בהחלפת רצפות בחדרים והחלפת דלתות המעבר לממדים, וכמובן צביעה ותיקונים. המבנה נראה כעת ממש כמו אכסניה מכובדת.... מה חבל שבגין הקורונה נבצר מאיתנו כעת להכניס אורחים, משפחות חברי קיבוץ לשמחות ועוד.... כולנו תקווה שהדברים ישתנו בקרוב.

גם המועדון שלנו עבר שיפוץ משמעותי. הוחלפה רצפת הפרקט המפורקת, באריחי קרמיקה חדשים, והתקרה האקוסטית שמטה ליפול הוחלפה בחדשה, עם גופי תאורה השופכים ממש אור נגהות. המועדון נצבע מבפנים ומבחוץ, תוקנו המדרגות, ובקיצור הוא נולד מחדש (זהו כידוע אולי אחד המבנים העתיקים ביותר בסעד. בן 70?). שיפוץ זה נעשה בזכות הידידות עם קרן הידידות שהחליטה לסייע לנו. ותודה גדולה להם על כך.

שיפצנו גם את חדרי המדריכות שלנו- האגף הדרומי בבית תיכון. אגף זה הוא היחיד שלא שופץ, כששופץ בית התיכון לפני כמה שנים, ובו מתגוררות 4 מדריכות שלנו. כעת הן פותחות את השנה בחדרים ושירותים מחודשים. גולת הכותרת הוא כמובן חדר המוזיקה, שעמד בעיזבונו כמה שנים, מאז יצאה משם תזמורת סעד. מבנה נטוש מושך כידוע הזנחה, ועצוב היה לראות שהחדר שהוקם לזכרה של ציפי לנדאו ז"ל, ושופץ לזכרו של איציק אפלבוים ז"ל, עומד בשיממונו. התגייסנו לקבץ תרומות מקרנות וגופים שונים, וכן מהמשפחות, על מנת לחדש ימיו כקדם. ואכן התוצאה הסופית היא מרשימה בכל קנה מידה, ו"גדול יהיה כבוד הבית האחרון מן הראשון" (חגי ב'). נציין שתרומה משמעותית הגיעה גם מקרובי משפחה של חברת הצוות שלנו, ליאת, שבתם דנה ז"ל, גנת מוערכת באשקלון, נפטרה אשתקד באופן פתאומי מדום לב. גם היא מונצחת כרגע בחדר המוזיקה. המשפחה סייעה מאד גם בעיצוב היפהפה של החדר. גאי גולן, המורה שלנו למוזיקה (למעלה מ-15 בנות לומדות אצלנו מוזיקה בעזרתו) לקח גם הוא חלק בהתייעצות המקצועית ובארגון החדר. כולנו תקווה שנוכל לערוך אירוע קטן של חנוכת המקום, למרות הקורונה.

שדרוג נושא המוזיקה אצלנו פותח אופקים חדשים. גם המורה לפיתוח קול משער הנגב תעבור ללמד את בנותינו כאן, ובעזרת ה' נקים גם הרכבים משולבים של נגינה ושירה. יש למה לשאוף ולחכות.

"במעגל נחוגה.."

כמו בכל שנה, אנו פותחים את השנה עם מגוון חוגים, חלקם בעלי אופי טיפולי. כ- 20 חניכות נמצאות ברכיבה על סוסים אצל מיודענו ארנון חגיבי בכפר מימון. כ- 8 חניכות נמצאות בחוג כלבנות בחוות הכלבים בתקומה. שני

חוגים אלה ממומנים במלואם על ידי קרן "יד לעמי" בהנהלת ריה פלר, שזו לה כבר השנה השישית שהיא תומכת בנו, וגם בפרוייקטים נוספים. ועל כך תודה רבה לה.

כ-20 חניכות לומדות מוזיקה ופיתוח קול, קבוצה נוספת תחל בקרוב בחוג דרמה עם מורה מקצועי ומיוחד, וכן נפתח חוג אומנות בסטודיו החדש שלנו לאומנות (מתחת לחדר המוזיקה, היכן שהיה מועדון חטיבת הביניים). נציין כאן שחלק גדול מלימודי האומנות (מוזיקה לסוגיה, דרמה, ציור ועוד) ממומנים על ידי קרן מוזס הקשורה גם לקב"ד, ובלעדיה היינו מתקשים לתת את ההיצע הזה.

משפחות מארחות

ליבנו קצת נחמץ שהפסדנו במשך כמה חודשים את הקשר המשמעותי עם המשפחות המארחות. כחלק מצעדי הזהירות שנקטנו בגלל הקורונה, השתדלנו להימצא באזור הפנימייה וכמה שפחות להתערבב עם הציבור (למשל- החניכות לא הולכות לכלבו, לא מסתובבות בשכונות בקיבוץ...). למרות הקשר החם והאוהב עם המשפחות המארחות, לא יכולנו אפילו להזמין אותן למסיבת הסיום שלנו בשלהי תש"פ. בתשפ"א יש לנו מחשבות שונות בהקשר למבנה הקשר עם המשפחות המארחות, ונעדכן בהמשך.

תפילות

מי יתן ותיפתר בעיית הקורונה במהרה ונתפטר מהצרה הזו..

מי יתן ותיפתר הבעיה הכספית, ונתפטר מכאבי הבטן יום איך לסיים את החודש..

מי יתן וימשיך להיות לנו מקום ייחודי ומיוחד כזה, בתוך הקהילה המקסימה של סעד..

מי יתן ועת רחמים ורצון תחול על כולנו..

ועל כל אלה נשואות עינינו אל אבינו שבשמיים, בפתיחת השנה, בעת הרחמים והסליחות.

שנה טובה!

צפר *life* מאי בעט 13 לוח הנוצר

ברוכים הבאים!

למשפחת הדר ועמיעד בן עמי שהגיעו אלינו מהיישוב עלי.

הדר תעבוד כמדריכה בחינוך החברתי.

(הזוג מתגורר בבית סאסי לשעבר)

קהילת סעד

הסיפור מאחורי התאונה – פתרון

מספרת חברתנו עדינה גריפלד:

חבורה של זוגות ניצולי שואה היו יוצאים פעמיים בשנה בפסח וסוכות לימי נופש בבית ההבראה בקיבוץ חפץ חיים במימון הגרמנים ובמסגרת השילומים, מכוח היותם "אוד מוצל מאש".

ההורים היקרים שלי, שהיו חלק מהקבוצה הזכאית לנופש, דאגו בכל הנופשים הנ"ל לקחת אותי "עדינה הקטנה" איתם לנופש יחד עם חבריהם ה"מבוגרים"...?

במסגרת הטיולים שקיבוץ חפץ חיים דאג להוציא את הנופשים, היה גם טיול לקיבוץ סעד.

לצערי, אני לא ממש זוכרת את הטיולים הנ"ל, מה שממש חרות לי בזיכרון אלו הערבים הנעימים והמלומדים עם הרב ישראל לאו שליט"א, שאף הוא כידוע ניצול שואה, בסוכה של הקיבוץ, עם יתר הנופשים, וכש"הזקנים" פרשו לישון היינו יושבים איתו עד השעות הקטנות של הלילה ושרים שירי חג מתובלים דברי תורה.

בתמונה אני בערך בת 12 ואמי (ה"זקנה" עם הצעיף על הראש) בת 55 בערך!!

והנה היום אני חלק מקהילת סעד היקרה שאני כל כך אוהבת יחד עם בעלי יוסי ושתיים מבנותינו ומשפחותיהם.

מי היה מאמין? נסתרות דרכי הבורא!

ובזמן הזה! 2020

בימים ההם.. 1964

האם אפשר ללמוד מן ההיסטוריה?

לפני כשישים שנה בערך, חוותה מדינת ישראל משבר כלכלי שבעקבותיו התעוררה תנועה התנדבותית של ויתור על אחוז מסוים מן המשכורת, כדי להקל על תקציב המדינה בעת צרה. כמדומני (אם זכרוני אינו בוגד בי...) ששופטים בכירים היו ראשוני התורמים, ואחריהם רבים מעובדי הציבור בעלי משכורות גבוהות. כיהנתי כמוזכיר פנים צעיר וחסר נסיון, לכן התייעצתי עם קודמי בתפקיד – חנן פינקלשטיין ז"ל, על הרעיון הבא: הבה נודיע למשרד הדתות, התומך בהוצאותינו על אחזקת בית הכנסת, המקווה והעירוב – שאנו מוותרים על התמיכה בשנה זו. הצעתי נראתה לחנן והמזכירות אישרה את ההצעה.

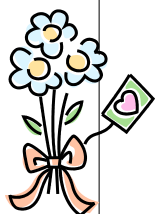
מה גרם לי להיזכר באפיזודה זו? לפני חודשים אחדים, בעת שנתבררו הקשיים הכלכליים בעקבות הקורונה, פורסם באחד מדפי העדכונים ששכבת מנהלי הקיבוץ – זבולון, תומר וכרמל – החליטו על קיצוץ במשכורותיהם בשנה זו עקב המצב. איני יודע אם ציפו הם, שבעקבות החלטתם יתעורר גל של ויתורים בין מקבלי המשכורות הגבוהות בקיבוץ. אם אכן היו, נראה לי שבניגוד לשבח המקובל על "מתן בסתר" – בימים אלה של פרסומים רעשנים בטלוויזיה על עוולות למיניהן, היה מקום להדהד ויתורים כאלו אולי בגדר "פרסומי ניסא"...

אחת ההצעות שתובא לדיון בימים אלה, עוסקת בהורדת הרף העליון של מיסוי הפנים בקיבוץ מ-30% ל-25%. הצעה זו נראית בעיני הגיונית, גם כדי להשוות בין חברים ותיקים לבין הנקלטים – שלגביהם נקבע מלכתחילה הרף העליון של 25%. הערה קצרה למען הקוראים שאינם בקיאים בנושא המיסוי הפנימי: כאשר מדובר על מס של 25%, הכוונה היא שזה הרף העליון, כלומר – על מה שנקרא אצלנו התמ"ס (התקציב הבסיסי המינימלי) – אין מיסוי כלל, ובדרגות המשכורות מעל זה העליה איטית במדרגות. כך שלמעשה סך המס בפועל לבעלי משכורות גבוהות יחסית, הוא לענ"ד בין 15% ל-20%, (תלוי בגובה המשכורת). נכון שזה אינו מעט, אבל זה מה שקיבלנו על עצמנו בעת שהחלטנו על המעבר ל"קיבוץ מתחדש". ויתרנו על השוויון, אבל לא על העזרה ההדדית המתבטאת במיסוי.

הרעיון שעלה על דעתי בעקבות החלטתם דלעיל של שכבת מנהלי הקיבוץ, נוגע בהחלטה המוצעת להוריד את רף המס הגבוה ל-25%. אם בעלי המשכורות הגבוהות יסכימו, עקב שנת משבר הקורונה – להוריד את רף המיסוי בשנה זו ל-26%, ולדחות את ההורדה ל-25% לשנה הבאה אולי תתאפשר המשך תורנות האחיות, או נושא אחר כגון אחזקת קלנועיות רזרביות למקרי תקלות. הבאתי רק כדוגמה שני נושאים אלו, שהעליתי בשיחה עם תומר לאחרונה. כמובן שאין לי מושג מה גובה הסכום שייחסך אם תתקבל הצעתי, אבל אני מניח שזה ישפר במשהו את מצב התקציב.

בהתקרבונו לראש השנה, אני מבקש להביע תקווה – שתכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה.

חנן זילן

ישראל רונה ואיה אורלוב

ברכות לרגל גיוסכם לצה"ל
עלו והצליחו, עשו חיל ויהי ה' עמכם!
13 חומ"ע וקהילת סצר

